

sudek poukazem na nejisté poměry na hranicích v době činu a na účel, který obžalovaný doznal paděláním sledoval, aby si totiž nemusel průkaz dáti prodloužiti, nebo dáti si vyhotoviti nový. Skutečně nelze připustiti, aby hranice státu volně přecházely jiné osoby než ty, které dostaly úřední oprávnění, a po delší dobu, než na kterou se jejich oprávnění vztahuje, a tak unikaly kontrole příslušných úřadů. To věděl, jak zjišťuje rozsudek, i obžalovaný a nepochybil proto soud, když dospěl k závěru o zlém úmyslu obžalovaného.

Na jeho závěru v tomto směru nemohlo by nic měniti ani, kdyby byl přihlížel k údajům trestního oznámení, že prodloužením průkazu na dobu delší jednoho roku nevznikly by obžalovanému vůbec žádné výlohy, poněvadž prodlužování průkazů je úplně bezplatné, a že, kdyby si byl dal vyhotoviti nový průkaz, byl by platil jen 1 Kč za tiskopis. Tím spíše měl si dáti průkaz prodloužiti nebo vystaviti nový, když to nebylo spojeno se žádnými, nebo jen s malými výlohami.

Tím, že obžalovaný průkazu k přechodu hranic skutečně použil a četnické stanici na hranicích se jím vykázal, spáchal dokonaný zločin podle § 199 d) tr. z. O beztrestný nezpůsobilý pokus by šlo jen, kdyby bylo použito prostředku k přivedení zamýšleného výsledku naprosto a bezvýjimečně nezpůsobilého (Sb. n. s. čís. 2595, 3616); že tomu tak bylo v souzeném případě, zmateční stížnost ani netvrdí a vzhledem ke způsobu přepsání číslic ani důvodně tvrditi nemůže.

Čís. 5624.

Jde o zmatek podle čís. 11 § 281 tr. ř., bylo-li uznáno na vedlejší trest propadnutí zbraně, ač tu není odsuzujícího výroku pro trestný čin, při němž zákon stanoví jako vedlejší trest propadnutí věci; o zabavené zbraně je rozhodnuto jako o věci doličné podle §§ 98, 379 a 408 tr. ř. a podle § 126 instrukce pro trestní soudy.

(Rozh. ze dne 4. června 1936, Zm I 578/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze z 27. března 1936, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí vydíráním podle § 98 b) tr. z. a přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. Používaje § 290 tr. ř. zrušil však nejvyšší soud jako zmatečný výrok rozsudkový, že se zabavená puška prohlašuje za propadlou ve prospěch státu, a uložil soudu první stolice, aby o ní rozhodl jako o věci doličné.

Z d ů v o d ů :

Při vyřízení zmateční stížnosti obžalovaného shledal zrušovací soud, že bylo trestního zákona v neprospěch obžalovaného nesprávně užito, a to pokud jde o výrok, že se zabavená puška prohlašuje za propadlou ve prospěch státu. Obžalovaný nebyl obžalován pro přestupek podle § 32 neb § 36 zbroj pat., ani nebyla obžaloba v tomto směru rozšířena, ani

nebyl uznán vinným přestupkem podle § 32 neb § 36 zbroj. pat. Proto vykročil soud ze své moci trestní (§ 281, čís. 11 tr. ř.), uznal-li na vedlejší trest propadnutí pušky, ač tu není odsuzujícího výroku pro trestný čin, při němž zákon stanoví jako vedlejší trest propadnutí věci. Tento výrok zůstal vůbec neodůvodněn, takže z rozsudku nelze seznati, o které zákonné ustanovení opírá soud tento výrok.

I když tedy tento výrok nebyl zmateční stížností napaden, bylo ve smyslu § 290 tr. ř. výrok o prohlášení zabavené pušky za propadlou ve prospěch státu zrušiti jako zmatečný. Bude však na soudu první stolice, aby o ní rozhodl jako o věci doličné (§§ 98, 379 a 408 tr. ř. a § 126 instrukce pro trestní soudy).

Čís. 5625.

Odvolateľ nemusí dôvody svojho odvolania uviesť hneď pri jeho ohlásení, ale môže tak učiniť i v osmidennej lehote, stanovenej v § 388, odst. 2 tr. p., v ktorej môže dôvody odvolania, udané prípadne pri jeho ohlásení, rozšíriť i na ďalšie dôvody, alebo na ďalšie časti rozsudku.

(Rozh. zo dňa 4. júna 1936, Zm III 255/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. É., obžalovanému z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti, vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom vrchného súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 1935, č. j. To II 480/35-22, bol porušený zákon v ustanoveniach § 388, odst. 2 a § 390 tr. p.

D ô v o d y :

Krajský súd v Komárne uznal rozsudkom zo dňa 8. mája 1935 obžalovaného A. É. vinným prečinom násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a odsúdil ho s použitím § 91 tr. z. do väzenia na 2 týždne a k pokute 200 Kč podmiennečne na 2 roky. Ihneď po vyhlásení tohoto rozsudku ohlásil okrem obžalovaného a jeho obhájcu tiež verejný žalobca odvolanie proti nízkej výmere trestu podľa § 382 tr. p. a pre podmiennečné odsúdenie z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. Pri tom žiadal doručenie rozsudku so spismi. Toto doručenie sa stalo 25. júna 1935, na čo dňa 26. júna 1935 podal verejný žalobca písomné odôvodnenie svojho odvolania, v ktorom previedol nielen výtky uvedené už pri ohlásení odvolania, ale aj dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. namietajúc, že čin obžalovaného mal byť kvalifikovaný za zločin násilia proti vrchnosti podľa § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914. Vrchný súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 16. decembra 1935 potvrdil síce prvostupňový rozsudok, ale pri tom zvlášť tú časť odvolania verejného žalobcu, v ktorej bol vytýkaný zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., ako opozdenú odmietol s odôvodnením, že odvolateľ, ktorý pri ohlásení odvolania presne označil časti rozsudku,